

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714202985
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8714202985.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu SLOVENSKÁ REPUBLIKA - ŠTÁTNE LESY TATRANSKÉHO NÁRODNÉHO PARKU TATRANSKÁ LOMNICA, so sídlom Tatranská Lomnica 66, Vysoké Tatry, IČO: 31 966 977, právne zastúpený advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s.r.o., Radlinského 2, Bratislava, proti žalovanému POZEMKOVÉ SPOLOČENSTVO URBÁRSKEHO MAJETKU OBCE R., so sídlom R., IČO: 17 148 936, právne zastúpený JUDr. Františkom Vojtášekom, advokátom, Gercenová 4, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad z 17C 10.10.2010 č.k. 17C 51/2014-240 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa uznesenie.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Poprad (ďalej len „prvostupňový súd“) preskúmaným uznesením pre prekážku rozsúdenej veci podľa § 159 ods.3 O.s.p. konanie zastavil. V minulosti už žalobca vyvolal konanie o určenie vlastníckeho práva na základe rovnakých skutkových okolností k totožným pozemkom a medzi tými istými účastníkmi s tým, že žaloba bola právoplatne zamietnutá (vec Okresného súdu Kežmarok sp.zn.3C 568/1997).

2. Rozhodnutie odôvodnil cit.: „Po oboznámení sa so spismi Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3C 568/1997, 4C 73/2006 súd dospel k jednoznačnému záveru, že vedeniu tohto konania bráni prekážka res iudicata - právoplatne rozhodnutá vec v konaní sp. zn. 3C 568/1997 pred Okresným súdom Kežmarok. Z obsahu spisu sp. zn. 3C 568/1997 jednoznačne vyplýva predmet sporu - určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam okrem iných pozemkom parc. reg. E parc. č. 2016, 2017, 2018/, 2 v k. ú. N. H..

Súd dospel k názoru, že v danom prípade ide aj o zhodu v účastníkoch konania a v skutkovom stave. V konaní sp. zn. 3C 568/1997 nárok na určenie vlastníckeho práva odôvodňoval právnymi titulmi totožnými, na aké poukazuje žalobca v tomto konaní: ex lege podľa nariadenia 104/1945 Zb. konfiškáciou resp. prídelením v zmysle uvedeného nariadenia a vydržaním. Okresný súd Kežmarok v rozsudku z 09.10.2003 vo veci sp. zn. 3C 568/1997 sa zaoberal či predmetnými právnymi titulmi žalobca nadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam a konštatoval, že rozhodnutie konfiškačnej komisie v Kežmarku pod č. R 261/46 z roku 1947 je z hľadiska možného prechodu individuálnych podielov jednotlivých urbárikov irelevantné, pretože toto rozhodnutie sa podľa názoru súdu mohlo vzťahovať len na majetok urbárskej obce ako takej (právnickej osoby) a nie na majetok individuálnych osôb - členov urbáru. Navyiac ide o osoby slovenskej národnosti, ktorým nebol dôvod konfiškovať ich majetok, pretože v danom prípade by boli poškodení, keď individuálne podiely urbárikov nikdy neboli vlastníctvom štátu. Z obsahu spisu sp. zn. 3C 568/1997 vyplýva, že nárok žalobca opieral o tie isté právne tituly a tie isté skutočnosti týkajúce sa nadobudnutia vlastníckeho práva. V tomto konaní žalobca neopiera nárok o iný právny titul.

Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov konania, súd je názoru, že v danom konaní ide aj o totožnosť v subjektoch. Je zrejme, že žalobcovia v oboch konaniach sú Slovenská republika - Štátne lesy Tatranského národného parku Tatranská Lomnica. V tomto konaní je žalovaný: Pozemkové spoločenstvo urbárskeho majetku obce R., v konaní sp. zn. 3C 568/1947 sú žalovaní podieloví spoluvlastníci Pozemkového spoločenstva urbárskeho majetku obce R. uvedení v podanej žalobe. Súd je názoru, že s poukazom na konštantnú judikatúru, že i v danom prípade ide o totožnosť v subjektoch, ktorými sú určované subjektívne medze právnej moci, ide o nositeľov práv z toho istého právneho vzťahu. Je potrebné uviesť, že v danom prípade ide o totožný subjekt konania, keď rozsudok vo veci sp. zn. 3C 568/1997 sa vzťahuje na podielových spoluvlastníkov Pozemkového spoločenstva urbárskeho majetku obce R. a rozsudok v tejto veci by sa vzťahoval na Pozemkové spoločenstvo urbárskeho majetku obce R., avšak oba rozsudky by boli v tej istej veci rozhodnutej na tom istom skutkovom základe záväzné pre každého. Výrok rozsudku o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je záväzný pre každého, má vplyv na zápis osoby vlastníka nehnuteľností na liste vlastníctva. Nemožno pripustiť, aby o tej istej veci (keď nárok uplatnený v konaní sp. zn. 3C 568/1997 a v tomto konaní vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, rovnakého právneho dôvodu), týkajúcej sa okruhu tých istých subjektov, toho istého predmetu konania, súd rozhodoval po tom, čo v jednej veci bolo právoplatne rozhodnuté.

Nemožno pripustiť, aby otázku vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam po právoplatnosti rozsudku vo veci sp. zn. 3C 568/1997 opätovne riešil súd v tomto konaní.

Tým by došlo k porušeniu zásady právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (v tejto súvislosti rozhodnutia ÚS SR I. Ub 87/93, PL. ÚS 16/95; II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06).

Žalobca podal v minulosti aj ďalšiu žalobu o určenie, že podieloví spoluvlastníci Pozemkového spoločenstva urbárskeho majetku obce R. nie sú podieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností.“ Aj uvedená žaloba bola vo veci Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 4C 73/2006 právoplatne zamietnutá, aj keď nepredstavuje *res iudicatae*.“

3.Proti uzneseniu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca namietajúc, že neboli splnené podmienky na zastavenie konania, keďže nie je daná ani totožnosť účastníkov konania ani totožnosť skutkových základov. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vráti prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

4.Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) a dospel k záveru, že uznesenie je vo výroku správne.

5.Žalobca v úvode odvolania poukazuje na predčasný záver o prekážke rozsúdenej veci a že uznesenie bolo vydané pred doručením jeho vyjadrenia, ktoré žiada zohľadniť.

6.Odvolací súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu o existencii prekážky rozsúdenej veci a na tomto závere nič nemenia ani argumenty žalobcu uvedené vo vyjadrení z 30.10.2014.

7.Podľa ust. § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

8.Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované (§ 104 ods. 1 O.s.p.).

9.Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

10.Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (*res iudicata*) bráni , aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu prejednávaná. O rovnakú (tú istú) vec sa jedna vtedy, ak v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka toho istého predmetu konania a tých istých účastníkov. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo

stav vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení založenom na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností.

11. Žalobca tak vo vyjadrení z 30.10.2014 ako aj v odvolaní v podstatnej časti a opakovane argumentuje nesprávnym právnym posúdením vecí v pôvodnom konaní 3C 568/1997 a nerešpektovaním princípov súkromného práva pri vyhotovovaní notárskej zápisnice, ktorá bola záznamovou listinou pre zápis jednotlivých urbárníkov za vlastníkov sporných pozemkov.

12. K tomuto odvolaciemu dôvodu je dôležité uviesť, že princípom súkromného práva je aj princíp právnej istoty vyplývajúci z právoplatného súdneho rozhodnutia. Odvolací súd sa stotožňuje so žalobcom, že spôsob osvedčenia vlastníctva notárskou zápisnicou môže vyvolávať pochybnosti o korektnosti postupu pri osvedčovaní. Je však v súlade s princípom právnej istoty, ak sa po vzniknutom spore rešpektuje stav vyplývajúci z právoplatného súdneho rozhodnutia o spornej otázke (3C 568/1997; ďalej aj pôvodné konanie). Nerešpektovanie súdnych rozhodnutí by mohlo spôsobiť nepredstaviteľné negatívne následky. Žalobca bol v pôvodnom konaní zastúpený, zúčastňoval sa súdneho konania, dokonca podal odvolanie a nič neindikuje, že by pôvodné konanie bolo neregulárne. Je zarážajúce, že žalobca zobral v pôvodnom konaní odvolanie späť a privodil tak vec rozhodnutú bez toho aby sa mohol vecou zaoberať odvolací súd.

13. Odvolateľ v odvolaní dôvodne konštatuje porušenie zásady hospodárnosti konania, že súd porušil ustanovenie o príprave pojednávania a spôsobil zbytočné prieťahy.

14. Správne mal prvostupňový súd postupovať tak, že pred nariadením pojednávania mal dôsledne skúmať procesné podmienky konania a vzhľadom na prekážku res iudicata konanie zastaviť a pojednávanie nenariaďovať. Nedôsledným postupom vznikol zbytočný prieťah 8 mesiacov (podanie žaloby 12.3.2014 doručenie uznesenia 18.11.2014). Uvedené výhrady odvolateľa sú síce dôvodné ale nepredstavujú vadu konania, ktorá by mala mať vplyv na preskúmané rozhodnutie (§212 ods.3 O.s.p.) Je dôležité, že pre neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky bolo konanie zastavené (§104 ods.1 O.s.p.).

15. Na margo vzniknutých trov konania odvolací súd poznamenáva, že sa náhrada trov konania účastníkom predmetnom uznesení nepriznala a náklady vzniknuté žalobcovi súd v tomto konaní vzhľadom na procesný výsledok konania nemá možnosť ovplyvniť. Pre úplnosť je treba tiež skonštatovať, že bol to práve žalobca, ktorý predmetné konanie vyvolal napriek neexistencii procesných podmienok na jeho vedenie. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, či bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke správne. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne.

16. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je samo osebe významné, ak majú tí istí účastníci v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie (napr. ak v jednom konaní vystupujú ako žalovaní a v druhom ako žalobcovia). Tých istých účastníkov sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia (z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie) účastníkov, ktorí sú (boli) účastníkmi už skončeného konania (uznesenie NS SR sp. zn. 2 Cdo 105/2003, ZSP č. 19/2004).

17. Popri vyššie uvedených dvoch konaniach, ktoré sú právoplatne skončené (veci OS Kežmarok 3C 568/1997, 4C 73/2006) je právoplatne skončené aj ďalšie konanie, v ktorom pre zmenu uspeli urbárnici o vydanie veci (vec OS Kežmarok 12C 162/2008 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom KS v Prešove vo veci 6Co 34/2010). V uvedenom konaní sa riešila otázka vlastníctva predbežne a posudzovali rovnaké námietky, ktoré žalobca skutkovo opisuje po štvrtý krát v predmetnej právnej veci.

18. Žalobca v odvolaní považuje za nesporné, že v pôvodnom konaní bolo predmetom konania skúmanie vlastníckeho práva štátu k predmetným pozemkom ex offio na základe nariadenia č. 104/1995 Zb. Odvolateľ tento spôsob označuje aj ako 1. titul nadobudnutia vlastníctva a prekážku rozsúdenej veci vo vzťahu k tomuto titulu je pripravený „akceptovať“ (str 4 ods.2 odvolania).

19. Odvolateľ však za problematické vidí nezohľadnenie ďalších dvoch „titulov nadobudnutia“ a to 2. titul prídel podľa tohto istého nariadenia č. 104/1995 Zb a 3. titul vydržanie štátom. Podľa odvolateľa tieto ostatné dva tituly neboli v minulosti preskúmané v žiadnom súdnom konaní a že keby boli predmetom

pôvodného konania (3C 568/1997), , „potom by sa konajúci súd musel s nimi v odôvodnení rozsudku vysporiadať...“.

20. K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd udáva, že súd rozhodol o zamietnutí žaloby pre neunesenie dôkazného bremena a preto nepristúpil k vyrovnaniu sa s jednotlivými dôvodmi a dôkazmi. Inými slovami súd sa nevyrovnal s dôkazmi len preto, že neboli predložené. Ak by pôvodné konanie nebolo právoplatne skončené, bolo by možné polemizovať o ex offio zabezpečovaní dôkazov. Vec ale je právoplatne rozhodnutá pre nedostatok dôkazov na preukázanie vlastníckeho práva podľa nariadenia č. 104 /1995 Zb. a teda aj vo vzťahu k 2. titulu.

21. Podľa procesného poriadku súd nie je viazaný právnu kvalifikáciu zo strany účastníka konania a preto podľa názoru odvolacieho súdu je pôvodná vec právoplatne skončená vo vzťahu k nariadeniu č. 104/1995 Zb. a to aj vo vzťahu k prídelu podľa tohto nariadenia. Bol to žalobca, ktorý dôkazy nepredložil a odvolanie zobral späť. Odvolacia námietka, že sa v pôvodnom konaní súd nevyrovnal so „subsidiárnymi dôvodmi“ a že súd tak reagoval len na nedôsledný postup žalobcu pri predkladaní dôkazov, preto neobstojí.

22. Faktom je, že v pôvodnom konaní išlo o vyšší počet pozemkov (nie parciel, ktoré sú len katastrálnym pomenovaním pozemku resp. jeho časti; pozn. odvolacieho súdu) oproti predmetnému konaniu. Tento odvolací dôvod je irelevantný. Dôležité je, že nešlo o nižší počet pozemkov v pôvodnom konaní oproti predmetnej právnej veci resp. že išlo o totožné pozemky v pôvodnom a predmetnom konaní a teda o totožnosť objektu .

23. Odvolateľ vo svojom odvolaní ďalej náležite nezohľadňuje, že popri pôvodnom konaní sa viedlo aj konanie o vydanie predmetných pozemkov medzi účastníkmi na základe žaloby urbárikov a otázku vlastníctva súd riešil ako otázku predbežnú. Výslovne sa pritom súd zaoberal aj otázkou dlhodobého užívania pozemkov zo strany štátu.

24. Krajský súd v Prešove v rozsudku vo veci 6Co 34/2010 (vec vedená na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn. 12C 162/2008 o vydanie pozemkov) cituje.: „...právoplatným rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 9. 10. 2003, č. k. 3C 568/97-157 s nadobudnutím právoplatnosti dňom 14. 11. 2005 bola žaloba Štátnych lesov Tatranského národného parku Tatranská Lomnica proti jednotlivým podielovým spoluvlastníkom Pozemkového spoločenstva urbárskeho majetku obce R., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX k. ú. R. a LV č. XXX k. ú. N. H., zamietnutá. Prvostupňový súd okrem iného v tomto konaní dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a žalobcovi ani súdu sa v priebehu uvedeného konania nepodarilo zabezpečiť dôkazy, z ktorých by bolo zrejmé, že vlastnícke podiely jednotlivých urbárikov prešli do majetku Československého štátu. Ďalej súd v tomto konaní poukázal na rozhodnutie konfiškačnej komisie v Kežmarku pod č. R 261/46 z roku 1947 s tým, že je z hľadiska možného prechodu individuálnych podielov jednotlivých urbárikov irelevantné, pretože toto rozhodnutie sa podľa názoru súdu mohlo vzťahovať len na majetok urbárskej obce ako takej (právnickej osoby) a nie na majetok individuálnych osôb - členov urbáru. Navyše v obci R. v roku 1947 boli urbárikmi, podielníkmi aj osoby slovenskej národnosti, u ktorých nebol dôvod konfiškovať ich majetok, pretože v danom prípade by boli poškodení. Z vykonaného dokazovania v tomto konaní súd dospel ďalej k záveru, že žalobca Štátne lesy Tatranského národného parku Tatranská Lomnica nie je aktívne legitimovaný na podanie určovacej žaloby, a preto súd túto žalobu zamietol. Podľa názoru súdu v tomto konaní individuálne podiely urbárikov nikdy neboli vlastníctvom štátu.

Uvedené konanie bolo skončené právoplatným rozsudkom OS Kežmarok a bol judikovaný právny vzťah medzi Štátnymi lesmi Tatranského národného parku a jednotlivými podielovými spoluvlastníkmi Pozemkového spoločenstva urbárskeho majetku obce R.. Za takejto situácie nebolo dôvodné konanie prerušiť do právoplatnosti konania vedeného na OS Kežmarok pod č. k. 4C 73/2006, pretože právny vzťah medzi účastníkmi bol hmotnoprávne judikovaný a všetkých týchto účastníkov konania a všetky orgány výsledok tohto sporu zaväzuje (§ 159 ods. 2 O.s.p.). Za situácie, keď žalobca v konaní vedenom na OS Kežmarok pod č. k. 4C 73/2006 odvodzuje skutočnosť, že jednotliví podieloví spoluvlastníci nie sú podielovými spoluvlastníkmi k predmetným nehnuteľnostiam práve od uvedeného konfiškačného rozhodnutia, tak práve z dôvodu už judikovaného vzťahu je námietka odporcu neopodstatnená.“

25. V konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok sp. zn. 3C 568/1997 v spojení s odvolacím konaním vedeným na Krajskom súde v Prešove sp. zn. 7Co 60/2004 sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX a XXX kat. úz. N. H.. Žaloba bola zamietnutá. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že skutkový základ nebol rovnaký z pohľadu vydržania, takýto záver nie je správny. Z odôvodnenia rozsudku č.k. 3C 568/1997-157 zo dňa 9.10.2003 odvolací súd cituje: „žalobca v priebehu konania ďalej poukazoval na to, že od r. 1945 tieto nehnuteľnosti používal ako výlučný vlastník dobromyseľne a nikým nerušené.“

26. Zjavne preto neobstojí argument, že „nieť zmienky“ o ďalších dvoch tituloch nadobudnutia vlastníckeho práva. Otázka vlastníctva štátu bola predmetom posudzovania v pôvodnom konaní a ako prejudiciálna aj v konaní o vydanie pozemkov teda v dvoch právoplatne skončených súdnych konaniach. Súď mal v pôvodnom konaní predmetom konania aj otázku vzniku vlastníckeho vydržaním (druhá strana piatý odsek rozsudku OS Kežmarok vo veci 3C 568/97)

27. V konaní vedenom na Okresnom súde Poprad sp. zn. 12C 162/2008 v spojení s odvolacím konaním vedeným na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co 34/2010 bola právoplatne uložená povinnosť žalobcovi (v predmetnom konaní vystupoval na strane žalovaného) vydať žalovanému (v predmetnom konaní vystupoval na strane žalobcu) nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX a XXX kat. úz. N. H..

28. V uvedenom konaní o vydanie veci si súdy vyriešili otázku vlastníckeho práva ako otázku predbežnú. V občianskom súdnom konaní môže súď riešiť prejudiciálne otázky (§ 135 O. s. p.). Posúdenie otázky vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci nie je otázkou uvedenou v § 135 ods. 1 O. s. p., ustanovenie ktoré taxatívne vymedzuje prípady, ktoré súď nemôže v konaní riešiť ako otázky predbežné. Preto je súď oprávnený riešiť túto otázku prejudiciálne, za splnenia podmienok uvedených v § 135 ods. 2 O. s. p., t. j. za predpokladu, že o tejto otázke už nebolo príslušným orgánom vydané rozhodnutie. Nie je však rozhodujúce, že otázka vlastníctva môže byť riešená aj v samostatnom konaní súdu o žalobe podľa § 80 písm. c) O.s.p. (Zo súdnej praxe 1/2001, str. 5, IURA EDITION, 2001, Bratislava) (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 3Cdo 67/2000).

29. Žalobca si teda uplatnil ten istý nárok (nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností), o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, pričom v zmysle citovaného judikátu sa konanie týka aj tých istých účastníkov ako predošlé konanie. Účastníkmi konania v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad sp. zn. 12C 162/2008v spojení s odvolacím konaním vedenom na Krajskom súde v Prešove sp. zn. 6Co 34/2010 vystupovalo Pozemkové spoločenstvo urbárskeho majetku obce R. ako navrhovateľ. V konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok sp. zn. 3C 568/1997 v spojení s odvolacím konaním vedenom na Krajskom súde v Prešove sp. zn. 7Co 60/2004 boli podieloví spoluvlastníci Pozemkové spoločenstvo urbárskeho majetku obce R. ako odporcovia). Je treba brať do úvahy aj zmenu právnej úpravy (zákon č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách) a nástupníctvo žalovaného (zmluva z 11.5.2014, čl.154) po pozemkovom spoločenstve bývalých urbárikov, ktoré pôvodne vzniklo bez právnej subjektivity(Osvedčenie Obecného úradu v R. z 26.6.1995 s prideleným IČO 17148936, čl.195).

30. Je teda dôvodný záver o existencii prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) v predmetnom konaní.

31. Prvostupňový súď preto rozhodol správne, keď pre neodstrániteľnú prekážku konanie zastavil.

32. Odvolací súď z uvedených dôvodov uznesenie prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

33. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a tomu zodpovedá i výrok o náhrade trov odvolacieho konania, keďže si žalovaný náhradu trov konania neuplatnil (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.